

31 Ιουλίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΑΤΖΗΣΤΑΓΓΑΡΗΣ, Δυστές).

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΠΕΓΕΙΑΣ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5165).

---

5 Ποινή — Παραλία — Ο περί Προστασίας της Παραλίας Νόμος, Κεφ. 59, όπως τροποποιήθηκε, άρθρο 5 — Τοποθέτηση κρεβατιών και ομπρελών στην παραλία χωρίς άδεια από την αρμόδια αρχή — Ο δράστης ενήργησε υπό την εντύπωση ότι η σύζυγος του είχε σχετική άδεια μέχρι 31.12.89 — Η συχνότητα παρόμοιων αδικημάτων επιβάλλει αποτρεπτικές ποινές — Όμως, στην υπόθεση αυτή, ποινή φυλακίσεως 45 ημερών είναι έκδηλα υπερβολική — Μειώνεται κατά τρόπο ώστε να αποφυλακισθεί αμέσως ο εφεσείων.

10 Αντιμετωπίζοντας κατηγορία για το πιο πάνω έγκλημα, ο εφεσείων πρόβαλε υπεράσπιση ότι ενεργούσε για λογαριασμό της συζύγου του, που είχε άδεια. Η μαρτυρία έδειξε ότι η άδεια εκδόθηκε την 30.12.87 και έληξε την 31.12.87. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 21/87 η άδεια έπρεπε να ισχύει μέχρι 15 31.12.89.

20 Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού τόνισε την συχνότητα παρόμοιων εγκλημάτων και αφού παρατήρησε ότι αποκλειστική δικαιοδοσία για τον παράνομο χαρακτήρα της άδειας της συζύγου του εφεσείωντα έχει το Ανώτατο Δικαστήριο βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, επέβαλε την προαναφερθείσα ποινή.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αποδεχόμενο την έφεση, αποφάνθηκε:

25 (1) Οι αρχές, που διέπουν επέμβαση του Εφετείου σχετικά με την ποινή έχουν αποκρουσταλλωθεί από την νομολογία.

(2) Εγκλήματα, όπως αυτό, που αντιμετώπισε ο εφεσείων στην υπόθεση αυτή, έχουν, ανεξάρτητα από τις ποινές, που προνοεί ο νόμος, γίνει σοβαρά. Οι ποινές πρέπει να έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα.

(3) Όμως, εδώ ο εφεσείων ενήργησε υπό το κράτος λανθασμένης εντυπώσεως, που προέκυψε από ασάφεια του νόμου.

Το στοιχείο αυτό συνηγορεί για μετριασμό της ποινής.

Η έφεση γίνεται δεκτή.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Ignatiou v. The Police (1989) 2 A.A.Δ. 80;

Γενικός Εισαγγελέας ν. Kourris Dam Joint Venture Constructions (1989) 2 A.A.Δ. 86;

Iroas v. The Republic (1966) 2 A.A.Δ. 116;

Pullen and Another v. The Republic (1970) 2 C.L.R. 13.

Έφεση εναντίον ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ανδρέα Γεωργίου ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 17 Ιουλίου 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Επ. Δικ. Μιλτιάδους,) στην κατηγορία ότι τοποθέτησε κρεββατάκια και ομπρέλλες επί παραλίας χωρίς άδεια κατά παράβαση του άρθρου 5 του Περί Προστασίας της Παραλίας Νόμου, Κεφ. 59 και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 45 ημερών και £100.- έξοδα.

Α. Χ" Σέργης με Χρ. Βασιλειάδη, για τον εφεσείοντα.

Χρ. Γεωργιάδης, για τον εφεσίβλητο.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ Δ: Ο εφεσείοντας βρέθηκε ένοχος από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου στην κατηγορία ότι στις 12 του Σεπτεμβρίου του 1988 στην Πέγεια τοποθέτησε κρεββατάκια και ομπρέλλες στην παραλία του Κόλπου των Κοραλλίων στην περιοχή του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας χωρίς την άδεια της Αρμόδιας Αρχής, και καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 45 ημερών και £100.- έξοδα.

Αρχικά η έφεση στρεφόταν τόσο εναντίον της καταδίκης όσο και της ποινής αλλά κατά την ακρόαση ο ευπαίδευτος

δικηγόρος του εφεσείοντα απόσυρε την έφεση κατά της καταδίκης και περιορίστηκε στην έφεση κατά της ποινής.

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως τέθηκαν ενώπιον του πρωτοδίκου Δικαστηρίου είναι σε συντομία τα εξής:

- 5 Στις 12 του Σεπτέμβρη, 1988, ο επιθεωρητής του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας έκαμε έλεγχο στον Κόλπο των Κοραλλίων και βρήκε πως ο εφεσείοντας είχε τοποθετήσει εντός της ζώνης της παραλίας 20 κρεββατάκια και 10 ομπρέλλες χωρίς άδεια από την Αρμόδια Αρχή που στην περίπτωση αυτή ήταν το Συμβούλιο Βελτιώσεως Πέγειας.

- 10 Η υπεράσπιση του εφεσείοντα ήταν πως τα κρεββατάκια κι' οι ομπρέλες ανήκαν στη σύζυγο του η οποία είχε άδεια να τα τοποθετεί στην παραλία κι' ότι ενεργούσε για λογαριασμό της συζήγου του. Η σύζυγος του ασχολείται με την εργασία αυτή από το 1986 και σύμφωνα με αποδείξεις που παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο πλήρωσε για το σκοπό αυτό επαγγελματικό φόρο στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Πέγειας, για τα χρόνια 1986 και 1987. Επίσης στο Δικαστήριο κατατέθηκε άδεια από τον Έπαρχο ως Πρόεδρο του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας για τοποθέτηση στην παραλία 20 ομπρέλλων και 20 κρεββατιών με ημερομηνία 20 30.12.1987 η οποία για λόγους που δεν φαίνονται από τη μαρτυρία έληγε την επομένη, δηλαδή την 31.12.1987.

- 25 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα κατά την πρωτόδικο διαδικασία ισχυρίστηκε πως ο εφεσείοντας ενήργησε με καλή πίστη γιατί ήταν με την εσφαλμένη εντύπωση πως η άδεια που εκδόθηκε στην σύζυγο του ύστερα από αίτησή της σύμφωνα με τις πρόνοιες των Άρθρων 3 και 4 του Νόμου 21/1987 που τροποποιούσε το βασικό Νόμο του επέτρεπε να τοποθετήσει τα κρεββατάκια και τις ομπρέλλες στην παραλία.

Τα Άρθρα 3 και 4 του Νόμου 21/87 προνοούν τα πιο κάτω:

- 35 Το Άρθρο 3 τροποποίησε το Άρθρο 7Α του βασικού Νόμου με την προσθήκη μεταξύ άλλων του πιο κάτω νέου εδαφίου (2):

«Οποιαδήποτε άδεια εκδομένη δυνάμει του παρόντος Νόμου ισχύει δι' εν έτος από της ημερομηνίας της

εκδόσεως ταύτης, εκτός εάν προηγουμένως ανακληθή ή ανασταλή δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.»

Το Άρθρο 4 έχει ως εξής:

«4.-(1) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πας όστις είχε την εκμετάλλευσιν οιοιδήποτε μέρους της παραλίας δυνάμει αδειας αρμοδίας αρχής εκδοθείσης προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου καθώς επίσης παν έτερον πρόσωπον το οποίοιον τη ικανοποιήσει της οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως, εχρησιμοποιεί οιοιδήποτε μέρος της παραλίας διά τους σκοπούς της παραγράφου (γ) του άρθρου 5 του βασικού νόμου, ως αυτή τροποποιείται διά του άρθρου 2(β) του παρόντος Νόμου, δύνανται, τη υποβολή αιτήσεως, ουχί αργότερον της 30ης Σεπτεμβρίου 1987, να ζητήσωσι παρά της οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως την χορήγησιν της προβλεπομένης εις την ως προείρηται παράγραφον αδειας.

(2) Οιαδήποτε άδεια χορηγούμενη δυνάμει του παρόντος άρθρου ισχύει διά τρία έτη από της ημερομηνίας εκδόσεως ταύτης και εν πάση περιπτώσει εκπνέει την 31ην Δεκεμβρίου 1989.

(3) ..... »

Ο ευπαίδευτος πρωτόδικος Δικαστής στην απόφαση του όσον αφορά το θέμα αυτό αναφέρει τα πιο κάτω:

«Είναι γεγονός ότι η σύζυγος του κατηγορουμένου Ζωηρώ Α. Γεωργίου το έτος 1986 προ της ενάρξεως της ισχύος του άνω Νόμου 21/87 χρησιμοποιούσε μέρος της παραλίας του Κόλπου των Κοραλλίων στην Πέγεια και τοποθετούσε κρεββατάκια και ομπρέλλες προς ενοικίαση, όμως δεν υπάρχει μαρτυρία ενώπιόν μου πότε υπέβαλε την αναφερόμενη αίτηση στο άρθρο 4(1) του Νόμου 21/87 ως και τι αναφέρετο σε αυτή.

Παρά τα όσα ανωτέρω έχω αναφέρει είναι φανερό ότι το εν λόγω άρθρον 4 του σχετικού Νόμου δίδει εξουσία στην οικεία αρχή τοπικής διοικήσεως εάν ικανοποιηθεί να παραχωρεί στον αιτητή την προνοουμένη στο άρθρο 5(γ) άδεια η οποία θα έχει ισχύν για 3 έτη από

5 την ημερομηνία εκδόσεώς της. Η χορηγηθείσα άδεια από το Συμβούλιο Βελτιώσεως Πέγειας στη σύζυγο του κατηγορουμένου η οποία χρησιμοποιούσε την παραλία του Κόλπου των Κοραλλίων προ της ισχύος του άνω Νόμου είναι μέχρι της 31.12.87.

10 Σύμφωνα όμως με το άρθρο 146 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας και της σχετικής Νομοθεσίας αποκλειστική δικαιοδοσία να αποφασίζει κατ' αποφάσεως, πράξεως ή παραλείψεως οιοδήποτε οργάνου, αρχής ή προσώπου ασκούντων εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία επί τω λόγω ότι αυτή είναι αντίθετος προς τας διατάξεις του Συντάγματος ή του νόμου ή εγένετο καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας έχει το

15 Ανώτατο Δικαστήριο και το Δικαστήριο ουδεμία τέτοια εξουσία έχει επί τούτω.»

Επιβάλλοντας ποινή στον κατηγορούμενο ο ευπαίδευτος Δικαστής έλαβε υπόψη όπως αναφέρει στην απόφαση του τα πιο κάτω:

20 «Το Δικαστήριο δεν μπορεί να παραγνωρίσει ότι τέτοιο αδίκημα στην περιοχή είναι prevalent και ότι το Δικαστήριο έχει καθήκον να εφαρμόσει αυστηρά το Νόμο για να σταματήσει αυτού του είδους τις παραβάσεις.

25 Αφού έλαβα υπόψη μου τα γεγονότα της υπόθεσης και τα περιστατικά για τις συνθήκες του κατηγορουμένου ως έχουν αναφερθεί από τον ευπαίδευτο συνήγορο του τον καταδικάζω σε φυλάκιση 45 ημερών. Περαιτέρω διατάσσω τον κατηγορούμενο να πληρώσει £100.- έξοδα. Αν δεν τα πληρώσει θα πάει άλλο ένα μήνα φυλακή.»

30 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα ισχυρίστηκε στην αγόρευση του στην έφεση πως η ποινή ήταν έκδηλα υπερβολική και νομικά λανθασμένη γιατί το Δικαστήριο έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στη σοβαρότητα του αδικήματος χωρίς να λάβει σοβαρά υπόψη τις ειδικές συνθήκες του αδικήματος και τις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου. Το ότι πράγματι ο εφεσεύοντας και η σύζυγος του ενεργούσαν καλή τη πίστει φαίνεται και από το γεγονός πως

35 ο πρωτόδικος Δικαστής τόνισε στην απόφαση του το δικαίωμα του εφεσεύοντα και της συζύγου του να προσβά-

λουν την εγκυρότητα της απόφασης της Αρμόδιας Αρχής να εκδόσει την άδεια με ισχύ μέχρι την 31.12.87 αντί την 31.12.89 αλλά αποφάνθηκε πως το θέμα αυτό δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία του αλλά στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

5

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος αναφέρθηκε επίσης στις προσωπικές περιστάσεις του εφεσεύοντα με ιδιαίτερη έμφαση στο γεγονός πως ο εφεσεύοντας έχει λευκό ποινικό μητρώο, είναι ο μόνος προστάτης της πολυμελούς οικογένειάς του που αποτελείται από τη σύζυγο του και 4 ανήλικα παιδιά και πως πρόσφατα του δόθηκε άδεια λειτουργίας 7 αυτοκινήτων κατηγορίας «Ζ». Η στέρηση της ελευθερίας του, τόνισε ο ευπαίδευτος δικηγόρος, είναι καταστροφική τόσο για την οικογένεια του όσο και για τον ίδιο γιατί του στερεί τη διεξαγωγή της νέας του επιχείρησης για την οποία δημιούργησε σημαντικό χρέος.

10

15

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης Αρχής συμμερίστηκε την άποψη του δικηγόρου του εφεσεύοντα ότι κάτω από τα περιστατικά της υπόθεσης η ποινή φυλάκισης δεν ήταν η μόνη ενδεδειγμένη.

20

Οι αρχές που διέπουν την επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Εφετείου από Ποινικά Δικαστήρια σε θέματα ποινής έχουν αποκρυσταλλωθεί σε σειρά αποφάσεων του.

Στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Ποινική Έφεση 5126 *Ignatiou v. The Police* (1989) 2 Α.Α.Δ. 80, λέχθηκαν τα πιο κάτω στη σελ. 84:

25

«It is well settled by our case law that primary responsibility for assessing sentence lies with the trial Court and this Court will not interfere, on appeal, with the sentence as assessed by a trial Court except on one of the accepted grounds, viz. that the trial Court has acted in a manner which is wrong in principle, or that the sentence is manifestly excessive or the Court has misdirected itself as to the essential facts or as to the Law. (See, inter alia, *Tryfona alias Aloupos v. The Republic*, 1961 C.L.R. 246; *Karaviotis and Others v. The Police* (1967) 2 C.L.R. 286; *Georghiou v. The Police* (1967) 2 C.L.R. 292; *Demetriou v. The Police* (1968) 2 C.L.R. 127; *Leandrou v.*

30

35

The Police (1971) 2 C.L.R. 37, 38; *Kyprianou v. The Republic* (1971) 2 C.L.R. 158, 161; *Philippou v. The Republic* (1983) 2 C.L.R. 245).

5 Οι αρχές αυτές έχουν τονισθεί πρόσφατα στην απόφαση του Δικαστηρίου αυτού στην Ποινική Έφεση 5098 μεταξύ του *Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και Kourtis Dam Joint Venture, Constructions* (1989) 2 Α.Α.Δ. 86 στην οποία γίνεται αναφορά μεταξύ άλλων και στις υποθέσεις *Iroas v. The Republic* (1966) 2 C.L.R. 116 και *Pullen & Another v. The Republic* (1970) 2 C.L.R. 13.

15 Για το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε ο εφεσείοντας προνοείται από το σχετικό Νόμο (Ο Περί Προστασίας της Παραλίας Νόμος, Κεφ. 59), όπως τροποποιήθηκε, σε συνδυασμό με τον Περί Αυξήσεως Χρηματικών Ποινών Νόμο του 1987 (Νόμος 166 του 1987) ποινή φυλάκισης που να μην υπερβαίνει 3 μήνες ή πρόστιμο που να μην υπερβαίνει τις £150.- ή και τα δύο.

20 Συμφωνούμε με τον ευπαίδευτο πρωτόδικο Δικαστή πως αδικήματα τέτοιας φύσης έχουν καταστεί σοβαρά, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι οι προβλεπόμενες ποινές δεν είναι ενδεικτικές της σοβαρότητας του αδικήματος. Κατάντησε συνηθισμένο φαινόμενο διάφορα πρόσωπα να λυμαίνονται τις παραλίες παράνομα με την τοποθέτηση κρεββατιών θάλασσας, ομπρέλλων και άλλων αντικειμένων για ενοικίαση και να εκμεταλλεύονται ανεξέλεγκτα τους τουρίστες και 25 άλλους λουομένους, χωρίς άδεια από τις Αρμόδιες Αρχές για να υπάρχει ο σχετικός έλεγχος. Οι ποινές για αδικήματα τέτοιας φύσεως πρέπει να είναι τέτοιες που να ενεργούν ως αποτρεπτικές για τη συνέχιση τους.

30 Στην προκειμένη περίπτωση όμως υπάρχει ένα στοιχείο το οποίο έθεσε ενώπιον μας ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα και με το οποίο συμφωνά και ο δικηγόρος της εφεσίβλητης αρχής, ότι ο εφεσείων ενήργησε κάτω από πλάνη που προέκυψε από ορισμένες ασάφειες οι οποίες 35 υπάρχουν στο νόμο και που του έδωσαν την εντύπωση ότι η άδεια η οποία εκδόθηκε στη σύζυγο του το 1987 ίσχυε μέχρι το τέλος του 1989. Είναι γεγονός ότι οι σχετικές πρόνοιες του νόμου δημιουργούν μια τέτοια ασάφεια και επί πλέον προ-

νοούν για τη σύνταξη κανονισμών οι οποίοι να τεθούν ενώπιον της Βουλής προς έγκριση ώστε να ρυθμίζεται η λειτουργία παραχώρησης αδειών για την τοποθέτηση ομπρελών και κρεββατιών στις παραλίες. Βρίσκουμε ότι το στοιχείο αυτό που υποστηρίζεται και από όλα τα στοιχεία τα οποία είναι ενώπιον μας και ήταν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου συνηγορεί για μετριασμό της ποινής. Επίσης λαμβάνουμε υπόψη όλα τα γεγονότα για μετριασμό της ποινής που τέθηκαν ενώπιον μας από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του εφεσείοντα. Παρόλο που θεωρούμε το αδίκημα σοβαρό και η ανώτατη ποινή φυλάκισης που προνοεί ο σχετικός Νόμος είναι τρεις μήνες, καταλήξαμε στο συμπέρασμα πως το δικαστήριο δεν έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα ελαφρυντικά προς όφελος του εφεσείοντα.

Υπό τα περιστατικά της υπόθεσης η ποινή των 45 ημερών φυλάκισης είναι έκδηλα υπερβολική και την υποτινάζουμε σε ποινή φυλάκισης διάρκειας τόσων ημερών από την ημέρα της καταδίκης του μέχρι σήμερα ώστε να αποφυλακισθεί ο εφεσείοντας σήμερα.

Πριν τελειώσουμε θα θέλαμε να τονίσουμε πως είναι καιρός να θεσπισθούν οι σχετικοί κανονισμοί που προνοεί ο Νόμος για τη ρύθμιση της παραχώρησης και τους όρους λειτουργίας των αδειών για επέμβαση στην παραλία, καθώς επίσης και η τροποποίηση του Νόμου ώστε οι ποινές που προνοούνται να αυξηθούν.

Δε γίνεται διάταγμα για τα έξοδα της έφεσης.

Έφεση επιτρέπεται.